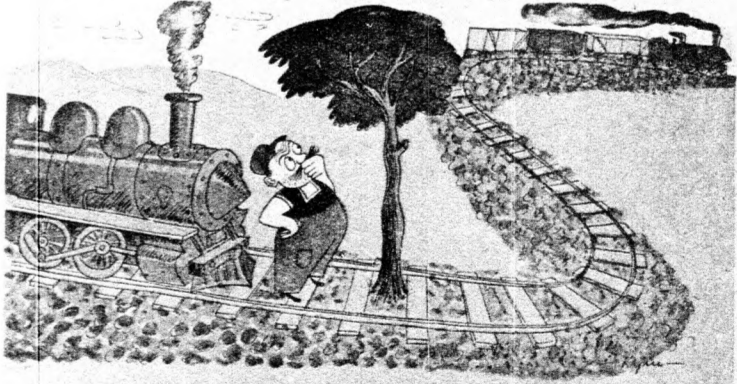

Kövér úr a Dunakorzón: Meg kell döglenni ebben az országban kérlekalásan...

É heti esodánk

Hangtalan Heti Híradó

<p>Pétain bácsi szabadságra helyezését kérik a jobboldali franciák. Szaxuk van. Ha, Schuman, Blum és Uoch bácsik szabadságon lehetnek, miért ne lehetne szabadságon Petain bácsi is?</p>	<p>Jobboldali szabó társst lenlertek le a FERTŐLENITŐ Intézetben. Ezen túl TLENITŐ Intézetnek nevezik majd, mert a Fertő megszűnt.</p>	<p>Adókedvezményt kapnak a kisemberek és emelik az aggregégyek adóját. Ez a kis aggregégy bácsi most nem tudja, hogy keveset fog-e fizetni mint késember, vagy többet, mint aggregégy.</p>
--	--	--

Ellen az évben hazajön az utolsó hadifogoly is

LOGIKA

Vukics nemrégiben házasodott és elragadtatással dicséri a feleségét Placseknek:
 — Ilyen szép, ilyen áldozatkész, odaadó, kedves és mégis komoly, aranyos feleséget nem találtam volna többet az életben. Amellett művelt, több nyelven beszél, zongorázik és sakkozik...
 Placsek leállítja:
 — Mit beszélsz annyit?! Mondd, hogy nincs egy vasa sem...!

SZERÉNY KIVÁNSÁG

— Menjtek hátrább, hogy levegőt kapjon. (Nifty)

„A test ördöge“

Az öreg Gugyerák: Na, én se nézek meg veled többet ilyen erotikus filmet...

Ezt kifogta

Havlicseket a házasságkötése után faggatják a barátai.
 — Aztán milyen nő a feleséged, Ede? —
 — Kérdik tőle.
 — Nem akarok túlozni — mondja Havlicsek,
 — de sok asszony elbújhat mögöttem...
 — Olyan derék, szorgalmas?
 — Dehogyan —, sóhajt Havlicsek. — Olyan kövér.

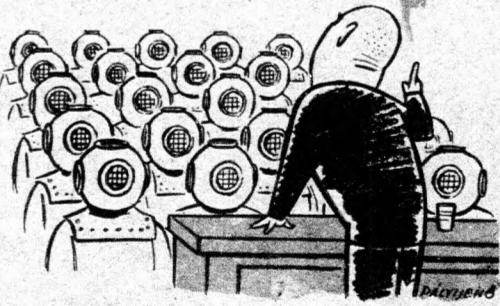
SZERELEM

KASSO

HALLÓ AMERIKA

UNITED STATES OF AMERICA
 MÉLY ÉS KÖZÉPTENGERI
 BÚVÁROK EGYESÜLETE

— Ott nincs egyén és egyéniség, higgyék el, a szovjet-rendszerben önök valamennyien csak típusbúvárok lennének!

Könyv • Folyóirat • Hanglezem • Rádiókészülék
 az **IBUSZ** kultúrsezonjában
 Váci-u. 22. Tel: 185-612 Ugyanott: folyóiratkiadás

Cádor Béla:

Van nekem egy ügyem, amelyet már régen el kellett volna intézennem. Egyszerű, sima ügy, de tovább nem lehetett halogatni. A noteszembem fel is volt jegyezve, hogy beszélésem kell a Trallaügyi minisztériumban Kendei tanácsossal, aki majd elintézi a dolgot és akkor minden rendben lesz. Sajnos a Trallaügyi minisztérium elég messze van, ott esetleg várni is kell, bele telhet egy órába is, amíg végzek, nekem pedig kevés az időm. Ezért húzódtam el a dolog mostanáig.

Ekkor zseniális ötletem támadt. Mirevaló a telefon, ez az elmés kis szerkezet? Az ember lelemeli a kagylót, beszél Kendei tanácsossal és a dolog el van intézve.

Felvettem a kagylót, egy darabig várnom kellett, mert nem kaptam vonalat. Ez délelőtt gyakran előfordul. Letettem a kagylót, újból felvettem, de még mindig nem volt vonal. Vártam öt percet, pöccögtem egy kicsit, belefűjtam a kagylóba, megnéztem, hogy a drót nincs-e elszakadva. Vonat nem jött, de azért kis zajok és pörccenések jelezték, hogy van élet a készülékben. Néhány számot ábrándosan és vakon beletárcsáztam a világűrbe, majd letettem a kagylót, az asztalra: ha majd bekapcsolódik a vonal, felkapom. Nem kapcsolódott be. Egy félórai játszadózás után mégis bejött a vonal és én letárcsáztam a Trallaügyi minisztériumot. Mással beszéltem. Letettem a kagylót, öt perc múlva újból felvettem, még mindig mással beszéltem. Később kiment a jelzés, de nem vették fel a kagylót. Vártam néhány percig, majd újból tárcsáztam. Mással beszéltem. Most egy kicsit kifűjtam magam, aztán újból tárcsáztam, kiment a jelzés és jelentkezett Lengyelné, aki megkérdezte, hogy én vagyok-e a Hugó. Ezután nagyon lassan és nagyon precízen tárcsáztam. Mással beszéltem. Felhívtam a tudakozót. Mással beszéltem. Hívtam a hibabejelentőt, kiment a jelzés, de nem vették fel a kagylót. Újból hívtam a minisztériumot, jelentkezett egy női hang és közölte, hogy a szám megváltozott. Hívtam az új számot, mással beszéltem. Újabb számtalan próbálkozás után, amikor már

sem is számítottam rá, egyszercsak váratlanul jelentkezett a minisztérium. Kértem a főosztályt, jelentkezett egy női hang, megkérdezte, milyen ügyben, azt mondta azonnal es elment. Most egy darabig hallgattam a gépek kopogását, akkor elkezdtem ordítani a kagylóba, hátha meghallja valaki. Egy félóra múlva végre jött egy férfi hang, megkérdezte kire várok, milyen ügyben, aztán elment. Nem tehettem mást, letettem a kagylót, majd újból feleltem és tárcsáztam a Trallaügyi minisztériumot. Mással beszéltem. Velem.

Egy óra múlva sikerült beszélésem egy hölgyvel, aki közölte velem, Kendei tanácsos nincs náluk, csak Lengyel, ő viszont nincs a szobában, felkapcsol a harmadik emeletre, ahol tudják, hogy hol van. Néhány ide-odakapcsolás után, az iktatóban megtudtam, hogy ügyem Popolka főtisztvez tartozik, aki szabadságon van, de ha az aktáit meg akarom találni, telefonáljak az alfőosztálynak a Margit-rakpartra és ott keressem Bartalics főfelügyelőt. A főfelügyelő titkárnője megkérdezte, hogy milyen ügyben akarok beszélni, egy félóra múlva visszajött és azt mondta, hogy iratimat áttették az Országos Ruhatárba, keressem ott Dirner főosztályost. Dirner titkárnője (milyen ügyben?) tudtomra adta, hogy az akta már régen a János-kórház tudóosztályán fekszik, beszéljek dr. Barczon cégvezetőfőorvossal, aki viszont azt üzenete, hogy legjobban, ha közvetlenül a Trallaügyi minisztérium főosztályához fordulok és ott keressem Kendei tanácsost.

Ezekután hívtam a Trallaügyi minisztériumot, de mással beszéltem. Aztán hívtam a hibabejelentőt, de nem vették fel a kagylót. Aztán újból tárcsáztam a minisztériumot és jelentkezett Gizike, aki azt mondta, hogy egész éjjel rám gondolt. Aztán hívtam a mentőket, de mással beszéltem. Hívtam a Bonctani Intézetet, de nem vették fel a kagylót. Aztán újból hívtam a mentőket és azt mondtam, hogy haldoklom. Már csak annyit hallottam, hogy milyen ügyben, aztán elvesztettem az eszmeletemet.

Előzetes hírdetés!

Az utóbbi időben igen elterjedtek az újságok előzetes hírdetési, amelyek néhány kiragadott, szerény címmel utalnak a nemsokára megjelenő lap bámulatos tartalmasságára.

Ilyenképpen:

Egy belga tudós 15 éve él a Holdban!

Mi az az „önnaftalinozás“?!...

K. L. S. Y. U.
 a világ titka.

Egy görög árva örökbe fogadott egy pesti színházat.

Tudnak-e beszélgetni egymással a tojasok? és ezen kívül még „Hitler, te gazember!“ címen egy pesti ügyvéd beszámoló a légópincérről, ahol bujkálni volt kénytelen. Chamberlain eddig még meg nem talált naplója, lben egy ismeretlen villámtréfája, 5 oldal toto, bőséges rádióműsor, postai díjzabások, fiatal költők rejtvényoldala, stb. a

Dolgozók Figyelője
 e heti szenzációs számában

Az érv

IX.
 ÜGYOSZTÁB

— Ne menjen...
 mondta nekem ré...
 sóm, Kende, am...
 akartam lépni a...
 osztály ajtaján...
 jen be, mert még...
 nak számot.

— Hanem hát a...
 kor fognak számot...
 kérdeztem. Tudni...
 rettem volna rö...
 gezni. (A min...

5000 drb. halvány...
 vessző szállítá...
 tett versenypályá...
 ohajtottam ajánl...
 nyújtani.)

— Egy altiszt ú...
 azt mondja, cs...
 kezdő osztány a...
 ha a tanácsos ú...
 hogy lehet. En...
 félőrája várak.

— Nekem sajno...
 időm nincs — felel...
 és beleptem a szob...
 egy sovány, időse...
 ült egyszerű f...
 mellett, várva a...
 úr üzenetére. O...
 eléje és bárgyú...
 kalapot emeltem.

— Mi tetszik?

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

Egy köv

— Olvasta az...
 ság pályaválasztá...
 „Nem nehéz a vá...
 — Olvastam.
 — Na és tetsze...
 Nekem nagy...
 dalkozna ezen a cí...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

— Ejn monument...
 ta erre ő nagyon...
 san és felkelt, hog...
 séget keressen.

— az ablakhoz, ahol e...
 tisztviselőhölgy ült.

— dezte erre.

— Ja strukta d...
 glemma... — felel...

Az érvényesülés titka

IX. ÜGYOSZTÁJ

— Ne menjen be... — mondta nekem régi ismerősöm. Kende, amikor be akartam lépni a IX. ügyosztály ajtáján — ne menjen be, mert még nem adnak számot.

— Hanem hát akkor mikor fognak számot adni? — kérdeztem. Tudniillik szerettem volna röviden végezni. (A minisztérium

5000 drb. halványkék palavessző szállítására hirdett verseny pályázatot, erre óhajtottam ajánlatot benyújtani.)

— Egy altiszt ül bent s azt mondja, csak akkor kezdí osztani a számokat, ha a tanácsos úr kiúzen, hogy lehet. En már másfélórja várok.

— Nekem sajnos annyi időm nincs — feleltem erre és beleptem a szobába, ahol egy sovány, idősebb altiszt ült egyszerű faasztalka mellett, várva a tanácsos úr üzenetére. Odaléptem eléje és bárgyú mosollyal kalapot emeltem.

— Mi tetszik? — kérdezte erre.

— Ja strukta divornium glemma... — mondtam szerényen.

— Ejn monument — mondta erre ő nagyon udvariasan és felkelt, hogy segítséget keressen. Odament az ablakhoz, ahol egy fiatal tisztviselőhölgy ült és így

szólt hozzá: — Klusik kisasszony, tessék jönni egy pillanatra, egy külföldi úr van itt...

Klusik kisasszony gyorsan kipuderezte magát és odasietett hozzám:

— Vasz villen cu inen? — kérdezte bájosan. (Németül tudott csak.)

— Ja strukta divornium glemma, palaberni pantafio — mondtam tagolva a szavakat, hogy megérte.

— Nem német — mondta Klusik kisasszony az altisztnek csodódottan.

— Hát akkor miéle fajzat? — kérdezte az altiszt.

— Nem tudom — így a hölgy — szölok a Sztopka úrnak, ő tud angolul és franciául is.

Pillanatok alatt előkerült Sztopka úr. Azt mondta: — Pliz moszjő, aj szpik franszoá auch...

— Ja strukta divornium glemma, palaberni pantafio...

— Nem angol és nem francia — mondta Sztopka úr — ez valami szláv nyelv. Vagy spanyol. Hívják Gébics Vincét, ő az ostrom alatt megtanult oroszul, talán érti.

Rövidesen előkerült Gébics úr is, aki tudott oroszul. Így szólt hozzám: — Pozsalszta kapitán...

Elmondtam a mondókámat neki is. Erre Gébics,

aki tudott oroszul, azt mondta a többieknek: — Valamit akar, de nem tudom mit. De nem orosz, hanem litván, azért nem értem egészen. — Litvanszki? — fordult hozzám.

— Glemma — feleltem erre.

— Nem litván — mondta Gébics úr.

— A ménkü belesap-hatna — szólt Sztopka úr — hogy nem tudott meg-

tanulni egy világnyelvet. Így álltunk tanácsalannul 1-2 percig. En bárgyú mosollyal néztem őket, ök tündöve engem.

— Ez fehé néger — vélekedett Klusik kisasszony — Vagy svájci — így az altiszt.

Ekkor — mintha csak most pillantottam volna meg — hevesen mutogatni kezdtem a számok felé, amelyek ott hevertek az altiszt asztalán.

— Számot akar! — kiáltották valamennyien szinte egyszerre. Klusik kisasszony kikapta a számot az altiszt kezéből és átnyújtotta nekem:

— Danke — mondta kedves mosollyal.

— Dort, moszjő... — mutogatott az ajtó felé Sztopka úr.

Gébics úr oroszul belémkarolt és szívélyesen elkísért a tanácsos úr aajtáig. Sőt, még ki is nyitotta előltem az ajtót.

De azt már litvánul.

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

Tabi László

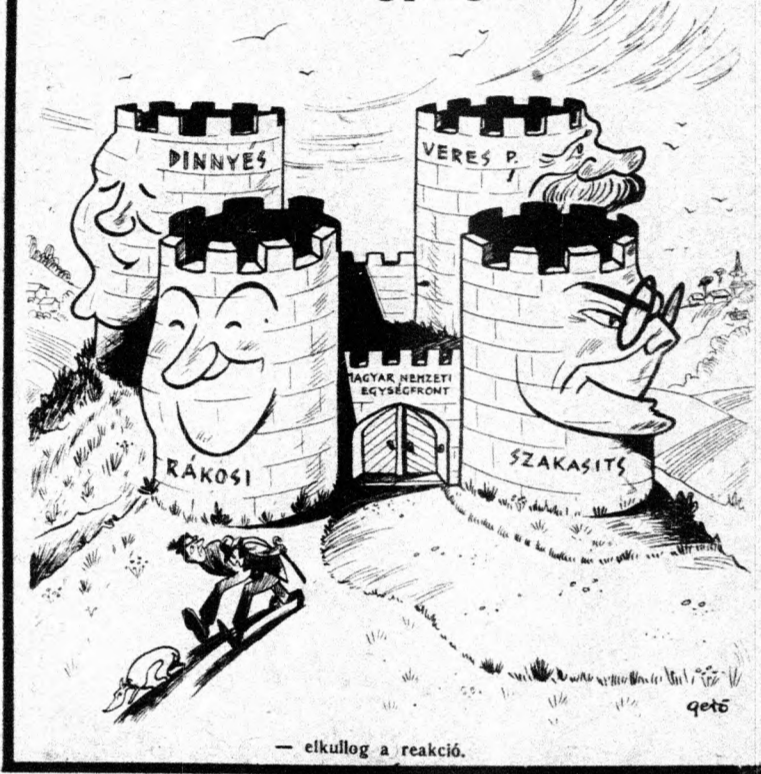
Tabi László

Tisztogatás a Kisgazdapártban

RESZKES PISZOK JÖN A DOBI!

Nemzeti egységfront

— elkullog a reakció.

Egy könyvsiker margójára

— Olvasta azt a remek új orosz könyvet az ifjúság pályaválasztásáról, amelyeknek az a címe, hogy „Nem nehéz a választás”? — Olvastam. — Na és tetszett? — Nekem nagyon tetszett, de képzelje el, hogy csodálkozna ezen a címen Truman...

Hiteles történet

A löverszennvedélyéről ismert művésznök a hónap második felében állandóan feltrásra jöggasztott. A főúr az egyik márciusról áprilisa virradó este jirtatni kezdte, hogy mikor rendezik végre közös dolgait. A művész bosszúsan így felelt: — Ha sokat bosszant ilyen felesleges kérdésekkel, azonnat rendelek valami rettentő drágá!

Örömmel adjuk kedves Olvasóink tudtára, hogy

az országos munkaverseny

keretein belül a Ludas Matyi eheti számával 17%-kal lépte túl az új humor-normákat és ezzel a teljesítménnyel jelentős mértékben meghaladta az 1938-as békeszínvonalat.

E heti produkciónk száraz adatai:

5 pokolian mulatságos vicc

23 jó vicc (közülük 4 Gugyerák!)

6 közepes vicc (3-nál viszont a rajz nagyon jó!)

4 kifejezetten rossz vicc és 1 borzalmas.

(A vicceknek 1.5%-a régi, 3.4%-a pedig külföldi lapokból lopott. Selejt 22% (!), de ebből 10%-ot újból beolvasztunk.)

Ezenkívül: 8 igazán sikerült humo-

reszk (sajnos 3 poén nélkül!)

5 közölhető kroki

4 jó kis dolog

5 elég szellemtelen cikk (viszont kettő közülük Szvicsek!) és

2 értelmetlen marhaságot, amin csak dühöngeni lehet.

A Ludas Matyi szerkesztőségének munkaterve:

a meglehetősen magas viccszeletet 22%-ról 12%-ra csökkentjük,

a jó viccek számát 23-ról 18-ra emeljük (Gugyerák 4-ről 3-ra, Szvicsek 2-ről 1-re),

mindegyik humoreszkhez megfelelő poént készítünk (többet pótpoénnal látunk el),

a pokolian mulatságos viccekbe igyekszünk több humort belevinni és az értelmetlen marhaságokat jobban elrejtjük a lapban.

Rémhírcsapda

GERGELY DEÁK

Elégia

François Villon mester nyomán

Nem egyformán keressük e világon A kenyeret, a kalácsot s a kelesztet, Gugyerák úr, e balladának hőse Nem szőlőtőst, hanem zsebet metszett. A hatos kocsn működött napestig, Ki ismeri őt, tudja, hogy ez rával! S ha jött az alkony, hazaballagott ő Nyolc tárcával s tizenhét zseborával.

Arca csupán olyankor borult el, Ha jött a kalauz s a jegyet kérte, De tudta ő, hogy mi a rezsiköltség S a kalauznak megbocsátott érte. A foga között dűnyögte csak haláln, Ki ismeri őt, tudja, hogy ez rával! Majd beléért a károm ha leszállok Nyolc tárcával s tizenhét zseborával.

De mintha átok ülne Gugyerákon, Rájött lassan, hogy tönkre kell itt menni! Mert jaj, hiába vájkált a zsebekben, Hiába, nem volt bennük semmi, semmi! S ez így ment estig, keserűen nézte Az átszállóját szegény gyötört pára És másnap a Beszkártot beperelte Nyolc tárcára s tizenhét zseborára.

GYEREKVASÚT ÉPÜL A SZABADSÁGHEGYEN

— Gyerekek, Ernöke és Lajcsika mindjárt visszajönnek. Most minisztertanácsba kell menniök...

Az álomszuszék

— Ideje lesz felébredni Marshall úr, már Columbia is felkelt!

Külföldiek gyárait nem államosítják

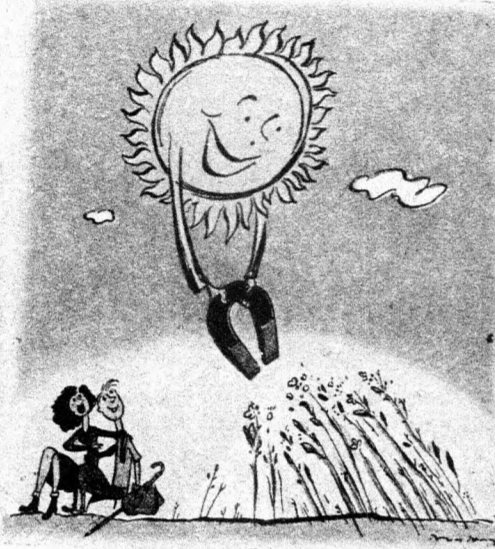

— Min csodálkozik államtitkár úr? Nem látott még indián gyárost?

Igy múlik el az UNO dicsősége

Az első polgárban is — mint minden más középiskolában — van egy óra, ahol a tanulók kizárólag az aktuális eseményekkel foglalkoznak, az osztályfőnök vezetésével.
A napokban az osztályfőnök megkérdezte egyik kisdíkját, hogy tudja-e, melyik az a szerv, amely az összes államokat magában foglalja és az a rendeltetése, hogy a nemzetközi vitás ügyeket elintézzé.
A kisdíjak erősen törté a fejét, azután büszkén kivágta:
— Az Afosz!

Tavaszi

Szép Heléna a Jövőros Operettszínházban

— Nem is tudtam Szép úr, hogy a kedves huga zínészno.

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

— Emlékszel barátom, amikor még a rövid szoknya volt a divat? Micsoda jó pad volt ez akkor!

A szigorú kritikus

megnézte az egyik kevésbé sikerült francia film szakmai bemutatóját. Az előadás alatt mozdulatlan arccal ült a helyén, csak kifelé menet szöjt oda a köré gyűlt filmszakembereknek:
— Látják uraim, a franciák bebizonyítják nekünk, hogy lehet pénz nélkül is rossz filmet csinálni!...

Saját szobrát

kapta ajándékba Balogh István egy küldöttségtől. Körüljárta a sikerült, puffadó kis alkotást, aztán elmosolyodott:
— Szobor vagyok, de háj minden tagom.

Tasajto Nagy esete a notasuc

— Minek örü megint, te Gerge? — Utaztam a naton. — Hát az me csuda? — Az olyan v Péter, akin nő meg muzsika. N londság az, me tudja az ember hányadán áll. — Sose tudtam, n van tőlünk a vár zsebórám nem öreg faliorát meg csak resteltem mal vinni. Amia zsika van a azótól pontosan hogy a város h dásnyira meg né gatónyira van töl e még csak sem tegnap jelszallok natra a városba gyüvök haza, ha gyórt beleütök pába a hatvanhó vasztó Pecekebe mondok, emmán dolog Andris, de beszélgetünk má úton. Aszongya b tünk a fenét, me megrendeltem a kánsál azt, hogy gya Magos jeg sárgarigószék. már szöjt is a ha beszélő, igen el tunk, hanem amik vót, nekifogok, h mondjam, hogy a Pirossal. Aszo Suvasztó, hallgas gety, nem én lette len hozzásd, te esal éngem. Mondok légy Andris, ha zedre esik is, hogy hatsz mán ihet? gyarázta, hogy ne ü megsérten, esaz az a nóta gyün. G Utána könnybe az Andris szemé aszongya, vót sze de mán nincsen, fo hagyott. Mondok a is csudálom avai gyás pojáddal, de nem segíthetek. Aszongya, ne krit az ü küllemit, e es nóta, mán azt is rendelle. No, szó igen jól elszórak hanem osztán csat tünk a falunkba. N dok, otthon vaggun ris, cihelöggünk. gya, esznel légy G hogy kívánhatsz i szolul ember l hogy én leszálljak natrul, amikor a szák, hogy Végian az ormodi temelő leugrottam a vona kiabálok jel, ne m Andris, indul mán nat! Aszongya ha duljon, nem leszen ötést se, eggyel töb kevesebb, hiszen harmadszor utazok folytába végálo végállomásig...

A munkaverseny frontjáról

Az anyaggal való takarékoskodás igen szép példáját mutatja Lepke Lia dizőz, aki hüsz centiméter kelméből készült munkaruhájában fázadozik üzeme felvirágoztatásán.

Darvas Szilárd: Ballada Amerika hangjáról

Száll a madár ágról-ágra, száll a rémhir szájról-szájra, száll a duma, zúg az éter, hallja Pál és hallja Péter, hallja, hogyha el nem alszik: Amerika hangja hallszik, a litchofon meg a gangon, visszahangozik tenorhangon.

Fáj e hangnak nagyon rég ez: Marshall tervez, Sztálin végez, álamban is fáj e forma, fáj a földnek ő reformja, így kezdődött s ime most meg már a bank is államos lett, ezért ordít agyarkodva, kicsi szpiker Magyarhonra.

Marshall Manó, Truman Pepi árva fejét búnak veti, folyik a szó, mint a Duma s nem segít, ha link a duma: rossz a görög, mert a Markosz kezrede üt, hogyha markolsz s Kínát mondják jaj be rútnek, mert ott Csang-Kai-Sekkebe rúgnak.

Száll a madár ágról-ágra, száll a rémhir szájról-szájra, minden népnek külön-külön s kímén, bemén egy-egy fülon, ekkép oszlik el a légbe s nem hallatszik fel az égbe: kicsi kutvus paravánon, nem ronthat a karavánon.

Egyesülnek a csehszlovák munkáspártok.

A nap szerelmese

avagy Mire jó a vásárlódeszka?

Taszajtó Nagy Gergely esete a nótásvonattal

— Minek örülsz már megint, te Gergely?
— Utaztam a nótásvonaton.
— Hát az meg mi a csuda?
— Az olyan vonat, te Péter, akin nóta szól, meg muzsika. Nem boldogság az, mer mégis tudja az ember így, hogy hányadán áll. Azelőtt sose tudtam, mennyire van tőlünk a város, mer zsebóram nem volt, az öreg falórát meg még csak resteltem magammal vinni. Amióta muzsika van a vonaton, azótdal pontosan tudom, hogy a város hét csárdányira meg négy hallgatónyira van tőlünk. De e még csak semmi, mer legnap felszállt a vonatra a városba, hogy gyűbök haza, hát minyárt beleütök az a kupéba a hatvanhódas Szvasztó Peczekbe. No mondok, emmán fajin dolog Andris, de jól elbeszélgetünk majd az úton. Aszongya beszélgetünk a fenét, mer már megrendeltem a muzsikásnál azt, hogy aszongya Magos jegenyefán sárgarigófészek. Akkor már szólt is a hangosanbeszélő, igen elandalodtunk, hanem amikor vége volt, nekifogok, hogy elmondjam, hogy jártam a Prossal. Aszongya a Szvasztó, hallgass Gergely, nem én lettem hátlen hozzád, te csatlól meg éngem. Mondok éznél légy Andris, ha nehezedre esik is, hogy mondhatás: mán ilyen? Megmagyarozta, hogy nem akart ü megszerteni, csak most az a nóta gyán. Gyütt is. Utána könnyelábbad az Andris szeme, oszt aszongya, vól szeretöm, de mán nincsen, jaképnél hagyott. Mondok azt nem is csudálom avval a ragyas pófáddal, de én ezen nem segíthetek, hallod. Aszongya, ne kritizáljam az ü küllemet, e csak egy nóta, mán azt is megrendelte. No, szó se érte, igen jól elszórakoztunk, hanem osztán csak beértünk a falunkba. No mondok, otthon vagyunk Andris, cihelögyünk. Aszongya, éznél légy Gergely, hogy kívánhatsz ilyen abszolul ember létedre, hogy én leszálljak a vonatrul, amikor azt játszik, hogy Végimentem az: ormódi temetőn? No, leugrottam a vonatrul s kiabálók fel, ne marhujj Andris, indul mán a vonat! Aszongya hadd induljon, nem teszen az egy ötési se, egygel több vagy kevesebb, hiszen mán harmadszor utazok egyjolytába végállomástul végállomásig...

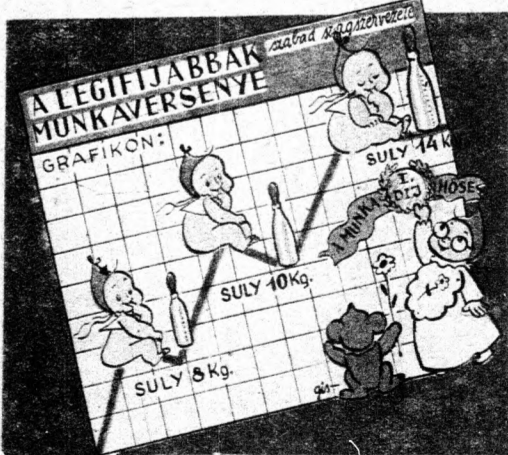
Winston Churchill, a modern keresztleslovag, harbaszáll az Európai Egyesült Államokért

Felvágós nő

— Rémes ez, öregem. Nem bírok az Anikóval, amióta minden sarkon azt hallja magáról, hogy ő egy rózsás tünemény.

egyes nyugati politikusok tájékozásáról a népi demokráciák ellen.

Havlicsek bemegy a Blek Vince üzletébe és vásárol valamit. Miután megkötik az üzletet, Bubuska, aki jelen volt az alkunál, megkérdi Havlicseket:
— Miért hagyta, hogy úgy kiabáljon ez a Blek Vince?
— Az nekem öröm, ha kiabál — feleli Havlicsek.
— Miért? — lepődik meg Bubuska.
— Mert ha azt mondja, hogy nagyon örültem, Havlicsek úr, méltóztassék parancsolni, állók szolgálataira, legyen másor is szerencsém, akkor tudom, hogy baj van, mert jó üzletet csinált a gazember. De ha ordít és tájékszik, az jólesik nekem, mert akkor tudom, hogy nem sikerült becsapnia...

Most jelent meg! Öriási szenzáció

A lapok az utóbbi időben a jelentőségtejes cikkeket közlik a szenzációs cikke helyett. A véres rendőri események nem nagyon hiányoznak az olvasónak, a rikkancsnak azonban annál inkább. Ismerek egy öreg rikkancsot, aki nem jön zavarba akkor sem, ha a lap csurom politika és közgazdaság. Megteremté a maga kis szenzációját lapról-lapra.
A napokban azt kiabálta: „véres események a huszonhárom villamos végállomásánál”. Amikor a cikk holléte után érdeklődtem, megmutatta a közbérgőhid működéséről szóló riportot.
— Maga elfeledkezik arról, fűzte hozzá rosszúlólag — hogy az állat se kutya. 1215 sertésről és 356 marháról van szó!
— Hatszáz dühöngő örült egy budapesti közepületben! — uvöltötte másnap. Magyarazat: az állami elmegyógyintézetről irt a lap.
„Bezárják az espressókat” — kiáltozta harmadnap. Itt a mulatóhelyek új záróra rendelete — magyarazta jóval csendesebben.
„Mérget adott vevőinek Gugverák Lehel” — hirdette legközelebb. Gyógyszerész az illető — fejtette meg a dolgot.
Legutóbb azután az híterem, rajtavesztett. Nagy hangon üvöltözte:
— Benne volt-e De Gasperi a Rongyosgárda összeesküvésében?
A lanban véletlenül egy szó sem volt aznap De Gasperiről.
— A lap nem is említi De Gasperit, maga meg azt kiáltozza, hogy „benne volt-e De Gasperi az összeesküvésben”.
Kedvenc rikkancsom sértődötten vont vállat:
— Na és? Pont egy rikkancs nem lehet kíváncsi?!
Cs. B.

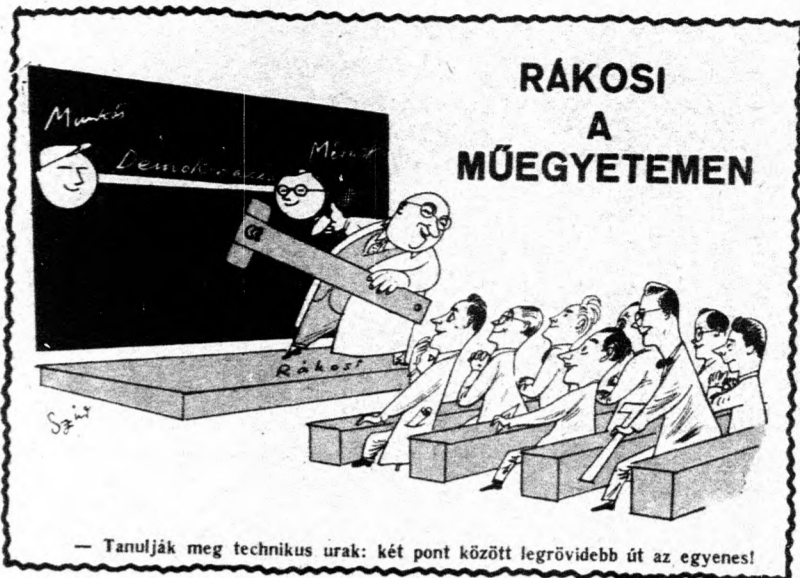
Francórol, aki köicsönt kér Amerikától.

Mangán Jenő bemegy a vendéglőbe és valami bizonytalan ízű és formájú húst eszik. A végén a tulajdonos nyolc forintot kér a bizonytalan ízű és formájú valamiért.
— Van pófájuk? — hördül fel Mangán. — Nem szégyelik magukat, egy ilyen vacakért nyolc forintot kérni?
— Miért szégyeljük magunkat? — von vállat a tulajdonos. — Szégyelje magát az, aki egy ilyen vacakért nyolc forintot fizet.

A technika legújabb vívmánya

Oly szép ember, oly csudás, Ha a Marshall-tervebe fúj, A Bevin lángra gyúl.

— Tanulják meg technikus urak: két pont között legrövidebb út az egyenes!

GYALOGTÚRA

Hajnali tíz órakor érkezünk a villamossal a végállomásra. Felvettük a holmijainkat és kiszálltunk a szabadba. Flóttünk terült el a Természet.

— Most pedig figyelj! — mondta Marcell, az alpiner, a gyalogtúra vezetője. — Először átvágunk a Kufvárdúton, azután Lacházkényes mellett elkanyarodunk Bogácskő felé. Az egész túrát 20—25 kilométerre becsülöm...

Itt mindenki gúnyosan rámnézett, mert én voltam a tisztító társaságban az egyetlen gyámoltalan, kezdő gyalogtúrista. Rajtam hosszú, sötétkék nadrág volt és kezemben két aktatáska, míg társaim hátizsákkal, iránytűvel és kötélgésszalaggal rendelkeztek.

— Te ottan — szöjt hozzám Marcell — jelentésd be nyugodtan és szegyenkezés nélkül, ha kifáradtál. Legfeljebb lepihenünk egy kicsit a kedvedért... Mindenki megvetően végigmért és elindultunk.

Elhaladtunk Bogácskő mellett, kereszteltük a Konyospatakot és megkerültük Komlósvilmost.

A lejtős úton lefelé odalépett mellém Annus és mosolyogva megkérdezte:

— Birod még? Mert ha fáradt vagy, szöj...!

Továbbmentem és összeszorítottam a fogamat, pedig semmi szükség nem volt rá.

Kucsásbarlangnál, mikor nagynehezen felértünk a sziklák tetejére, Marcell lekiabált hozzám:

— Na hogy tetszik? Jobb, mint a füstös kávéházban ülni?

— Jobb — üvöltöttem vissza. — Mert remek a levegő.

— Ha fáradt vagy, szöj...! Te nem vagy gyakorlott turista! Lepihenhetünk...!

— Köszönöm, ha ti fáradtak vagytok, akkor üljtek le... Velőtrázó, gúnyos nevetés volt a válasz. Marcell úgy röhögött rajtam, hogy le kellett ülnie egy pár percre...

— Ecsém! Ha fáradt vagy, szöj...! Ezt Miksa bácsi mondta a Vackortiebrek széin, a lityakban. Ránéztem a bácsira, nehezen szedte a lélegzetét, néha megtántorodott és valami furcsa, könnycseppel nézett rám. Az egész

társaság megállt és várta válaszomat, hogy fáradt vagyok-e.

— Legyek őszinte? — kérdeztem bátoriatlanul, mire az elesigázott arcokra új remény költözött. — Nem vagyok fáradt.

Szó nélkül végigmérték, újból felvették a leengedett hátizsákokat és túrazunk tovább gyalog.

Mikor Türosdelkút elhagytuk, már én mentem legelői hosszú kék nadrágomban és két aktatászkával.

— Szöj, ha fáradt vagy...!

— Jó, majd szölok.

A társaság szuszogva, sápadtan és rám tapadó rémült tekintettel vánszorogott mögöttem.

Zománfalunál előtt új divat harapódzott el a túra hősei között. Otperceket töltöttem a virágok előtt guggolva, jó sokáig üldögéltem egy-egy ritka kutyatejet csodálva, sőt Miksa bácsi le is feküdt egyszer, hogy alulról szagoljon egy kankalint.

Ilyenkor én szöltam, hogy gyertünk tovább.

A bazaltmanusi menedékház előtt Annus mellém lépett és arcán a lelki halál jeleivel belémkarolt.

— Te! — motyogta esze-lösen. — Légy fáradt! Ha nem állunk meg pár percre belül, Miksa bácsi szíve nem bírja és meghal...!

— O nem szölnhat?

— O nem. Légy te fáradt!

Gondolkoztam párszáz métert és döntöttem. Gonosz vagyok, az igaz, de nem gyilkos. Aztán a holttestet is haza kellene vinni.

Megálltam és kimondtam az Igét:

— Fáradt vagyok...!

Abban a pillanatban tíz lizteszsák zuhant a földre.

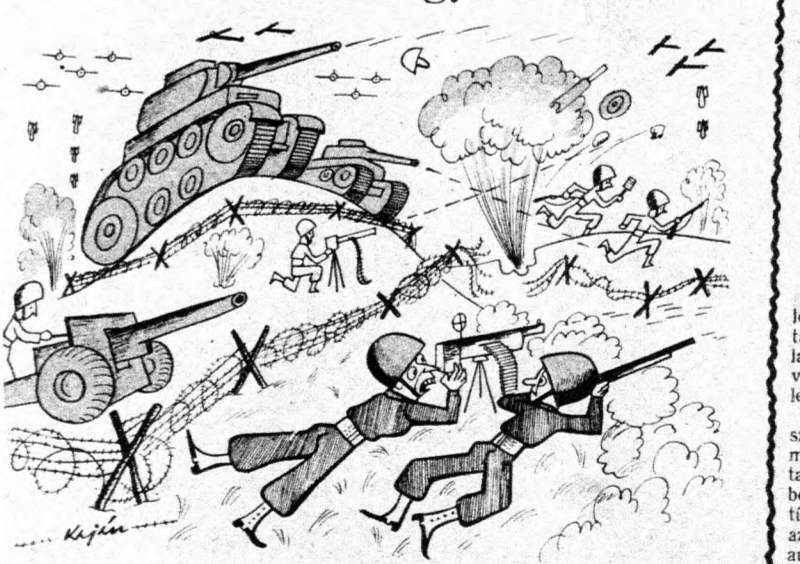
Legelőszőr Marcell, az alpiner mozdult meg. Felkönyörgött és hozzám intézett szavai messze szálltak a csudben.

— Sose szögyeld... — suttogta. — Természetes, hogy te előbb fá... fáradsz ki, mint mi... mert... mi... túristák... va... gyunk...

Többet nem mondott Marcell. Hazafelé nagyon nyomta a vállamat.

Kishont Ferenc

Választási hadgyakorlat

Egyik USA-katona: A világháborút túléltük, most csak ezeket az olasz választásokat ússzuk meg.

Újabb összeesküvésellenes demokráciát leplezett le Magyarországon egy amerikai újságíró

A Csikágóban megjelenő Daily Teleinc Magyarországon járt tudósítójának, Harry O. Coholmany tollából érdekes cikket közölt arról az itteni nagyarányú demokráciáról, amely összeesküvésellenes tendenciájával állandó rettegésben tartja az illegális kényeszerült rongyosgárdistákat és más olyan elemeket, akiknek semmi egyéb bűnük nincs, mint amiket a multban a nép ellen elkövettek és amiket újra elkövetnének, ha ismét hatalomra juthatnának.

— Tilos a robbanóanyagok és fegyverek rejtgetése és a demokráciát gyárlzó röpíratok terjesztése — írja felháborodva a csikágói lap. — A demokratikus államrend megdöntésére irányuló kísérleteket még abban az esetben is megtorolják, ha az összeesküvők programjában a pogrom is szerepel. Magyarországon ma nemcsak az számít fasisztának, aki a multban az volt, hanem az is, aki jelenleg is az. Az az ügyvéd, aki pénzért volt nyilasok és volksbundisták mentésére vállalkozik, igen jól keres, ami jellemző ezeknek a szegény háborús bűnösöknek az üldöztetésére. Mindenki, aki az orosz hadsereg elől annakidején önszántából Nyugatra távozott, nyugatosnak számít, még akkor is, ha mal napig se tért vissza — fejezi be tárgyilagos cikkét az amerikai újságíró.

(h. f.)

Ez aztán a tanulékony gyerek

— Papa, az a bácsi ott egy él-munkás?

Tanukat keres a népügyészség a Nidossy-ügyben

— Maguk milyen tanuk? — Mi kérem, a Nidossy három házasságánál voltunk tanuk.

Ez történt Prágában

— Minek két munkáspárt? Ezt a luxust nem engedhetjük meg a Marshallnak.

Az észszerűsítési mozgalom termelési fokozó hatásának ellensúlyozására lapunk közútálatnak örvendő barátja az alábbi ötleteket küldte be:

1. Tejúvegből készült szemüveg. Selejti nincs, minden darab használhatatlan. 2. Kancsó, amelynek belül van a füle. 3. Varrótű lyuk nélkül. Így olcsóbb az előállítás. 4. Kapcsolóautomata, amely akkor is megszólaltatja a rádiót, amikor alszanak. 5. Csónakomb. Egyetlen nyo-

ÚJPESTEN

egy iskolai étkeztetésekor a hittanár elé állt egy kislány:

— Tisztelendő úr, kérem, ügye, a jó Isten mindent lát?

— Mindent, kislányom.

— Azt is látja, hogy én most lekvároskenyeret eszem?

— Azt is.

— És mit szöj ahhoz, hogy ilyen kevés ezen a kenyéren a lekvár?

Praktikus ajándék

— Hogy tetszik a nyakkendő, amit drága Gyulám névnapjára vettem?

Fog az jönni

A ritkán közlekedő 67-esre várakozik egy türelmetlen utas. De a villamos helyett csak egy ellenőr érkezik a megállóhelyre. Az utas nyájas sziszegéssel megkérdi:

— Mondja ellenőr úr, elment már a mai 67-es?

Tarházy Kázmér kérvénye a Gazdasági Főtanácshoz

Alulírott azon alázatos kérelemmel fordulok a szeretve retteggett Gazdasági Főtanácshoz, hogy magam és családom részére a létminimumot biztosító havi 56.756.45 forint járadékot kiutalni sziveskedjék.

Kérem támogatására bejelentem, hogy teljesen egyedülálló, munkaképtelen harminchat éves lovaspóljátékos vagyok, aki gyárim elvesztése óta nem tudom családomat eltartani.

Anyagi állapotomra jellemző, hogy a vállalatvezető a termelési adatok átvétele után kijelentette, hogy nyugodtan kiválthatom a szegénységi bizonyítványt.

Mellékeltem átnyujtom a Nemzeti Bank igazolását arról, hogy soha semmiféle aranykészletet, valutát, vagy külföldi követelést nem jelentettem be. Ez nálam, akit az uszorabíroság többszörösen felemeltett, feltétlenül azt jelenti, hogy nincs is.

Balaton és rózsadombi villám és nőismerőseim karbantartása is rengeteg kiadással jár és sanyarú helyzetemre mi sem jellemzőbb, mint hogy autóm közül úgyszólván mindet leállítottam.

Megkülönböztethetetlenül őszinte hívük: **TARHÁZY KÁZMÉR**

A hatós...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

De Gasperinek.

— Nem is...

De most két ász...

— Mondja, H...

— Osszevásáro...

**MAGYAR NŐK
II. ORSZÁGOS
TALÁLKOZÓJA**

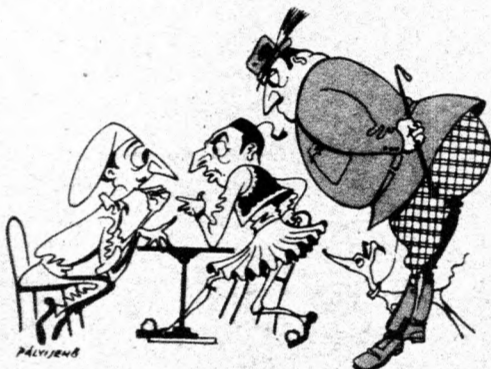

A hatóság ellenőrzi a füstölt árut

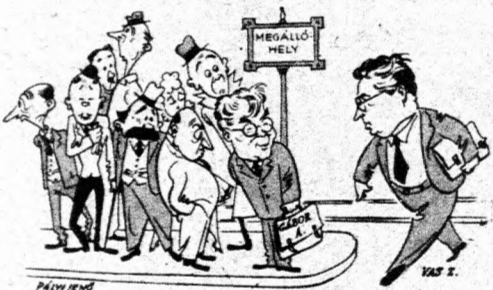
— Mondja asszonyom, le van bélyegezve a sonkája?

Tragédiák prózában elbeszélve

Olasz: Borzasztó, mi van nálunk. Sztrájk, terror, amerikai tankok!
Görög: Még szörnyűbb, hogy mi van nálunk. Polgárháború, éhség, kivégzések!
Reakczi Jóska: Ez mind semmi! Tudja, hogy mi van nálunk? Munkaverseny, államosítás, többtermelés!

Mi lesz az ötvenforintossal?

Vas Zoltán: Mire vártok Bandikám?
Gábor Andor: Az ötvenesre várunk, Zolikám...

Ravasz német

— Mondja, Herr Lincke, maga miből gazdagodott meg ilyen hirtelen?
— Összevásároltam minden V-jelvényt és eladtam De Gasperinek.

Érthető balszerencse

Az eszpresszóbeli aranyfű leül kártyázni. Félóra alatt ötven forintot veszít.
A játék után egyik barátja megjegyzi:
— Hibetetlen! Eddig még sose láttalak veszíteni!
— Nem is — mondja gögösen az aranyfű. — De most két ászot otthonfelejtettem...

Mit szólsz hozzá kérekalásan?

hogy az anglok kimenési tilalmat rendeltek el Palesztinában?
— Nagyon helyes kérekalásan, hogy megtűnjék maguknak a kimenést.
— Nem maguknak tiltják meg kérekalásan, hanem az izraelitáknak.
— Sajátságos kérekalásan, hogy az izraeliták ki akarnak menni. En éppen azt hallottam kérekalásan, hogy be akarnak menni és az anglok bemenési tilalmat rendeltek el.
— Főre méltóztatol értem kérekalásan. Itt a házaktól való kimenésről van szó.
— Egyes dolog kérekalásan, bár nem egészen eredeti, mert ezt már a Franci is megszínálta.
— Minő Franci kérekalásan?
— A Szálasi Franci kérekalásan. Megkülönböztető jelet nem kell hordaniok az izraelitáknak kérekalásan?
— Egyelőre nem hallottam róla kérekalásan.
— Akkor még tanulhatnak a britek a Szálasitól kérekalásan, mert a jó brit holtig tanul kérekalásan.
— Azonkívül kiadták a „tüzet szüntess” parancsot is kérekalásan.
— Mégiscsak derék emberek azok a britek kérekalásan.
— Határozottan kérekalásan, bár ez a parancs kissé túlzott volt, hiszen azok a derék arabok eddig se igen tüzeltek kérekalásan, tekintve, hogy Palesztina meleg éghajlatú ország, inkább csak lövöldöztek kérekalásan.
— Es most már nem lövöldöznek kérekalásan?
— Egyelőre még kénytelenek, kérekalásan.
— Amennyiben kérekalásan?
— Ok már szívesen abahagnának, csak félnek szegények, hogy a nyakukra romlik az a sok löszer, amit azok a derék britek és amerikaiak szállítottak nekik kérekalásan...

100 éves

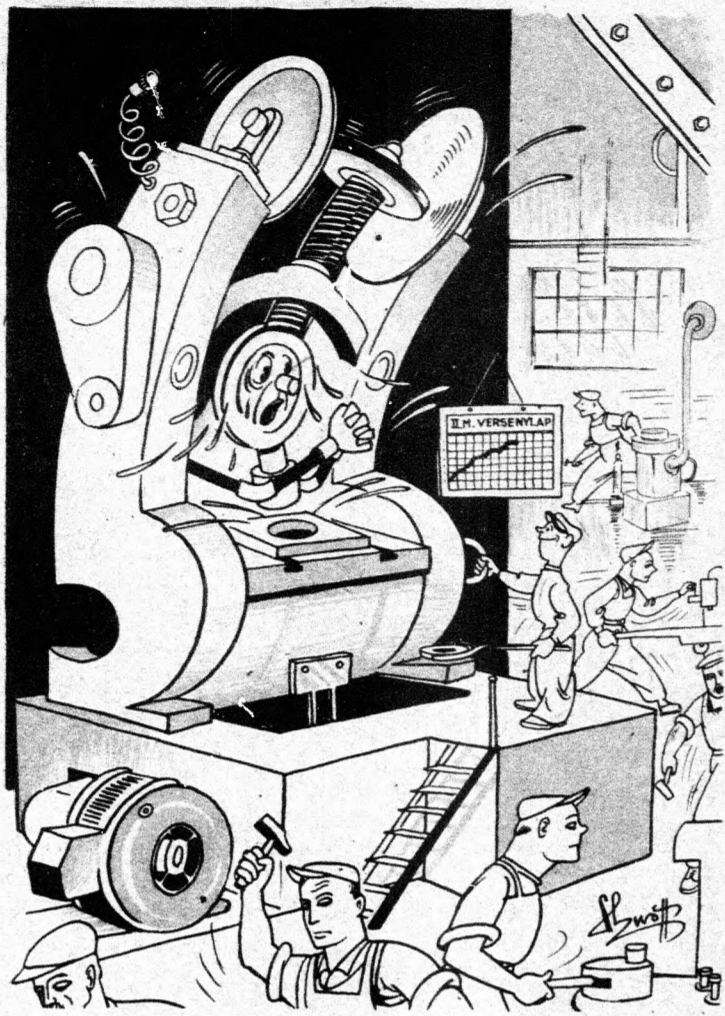
lett hívsvét vasárnapján Tóth Ferdinánd bácsi, a józsefvárosi asztalosmester. Ezen a napon még megjelent a nagyménés is, a likáin is, Ferdinánd bácsi ugyanis bazsgón vallásos. Eppen ezért kellett feltűnést, hogy azóta nem láttuk templomban. Beteg, gondolták az ismerősei és felkeresték Tóth-utcai lakásán. De vígan pipázott az udvaron s a kérdésre, hogy miért nem volt templomban, így felelt:
— Száz esztendő vagyok és még mindig élek... bizonyára megfeledezett rólam a jó Isten. No, de ha megfeledezett, okosabban tesszem, ha most már nem nagyon mutogatom magam elbűt...

Ludas Matyi hírei

Marshall külügyminiszter megjelenése Bogotában nagy örömet váltott ki. Ahová csak betette a lábát, mindenütt udvariasan felkeltek az emberek és ezt a felkelést egyelőre még nem sikerült leverni. A lelkesedés lángja oly magasra csapott, hogy nemcsak a belügyminisztérium és hadügyminisztérium, hanem a kongresszusra előkészített összes iratok is porrá égtek tőle. Az általános ünneplés úgy hatott Marshallra, hogy állítólag reggeltől-estig örömmámorban uszít.

Tíz-tizenkét százalékkal drágább lesz a temetés. Az élet egyre olcsóbb lesz, a halál pedig egyre drágább. Az ember direkt ambicionálni fogja, hogy minél később haljon meg.

Munkaverseny

A gép: Csak egy félórára hagyja abba szakikám, mert nem bírom tovább...

Zsoldosok

— Köszönjük De Gasperi úr, maga visszahozta nekünk a középkort...

Tavaszi hangok

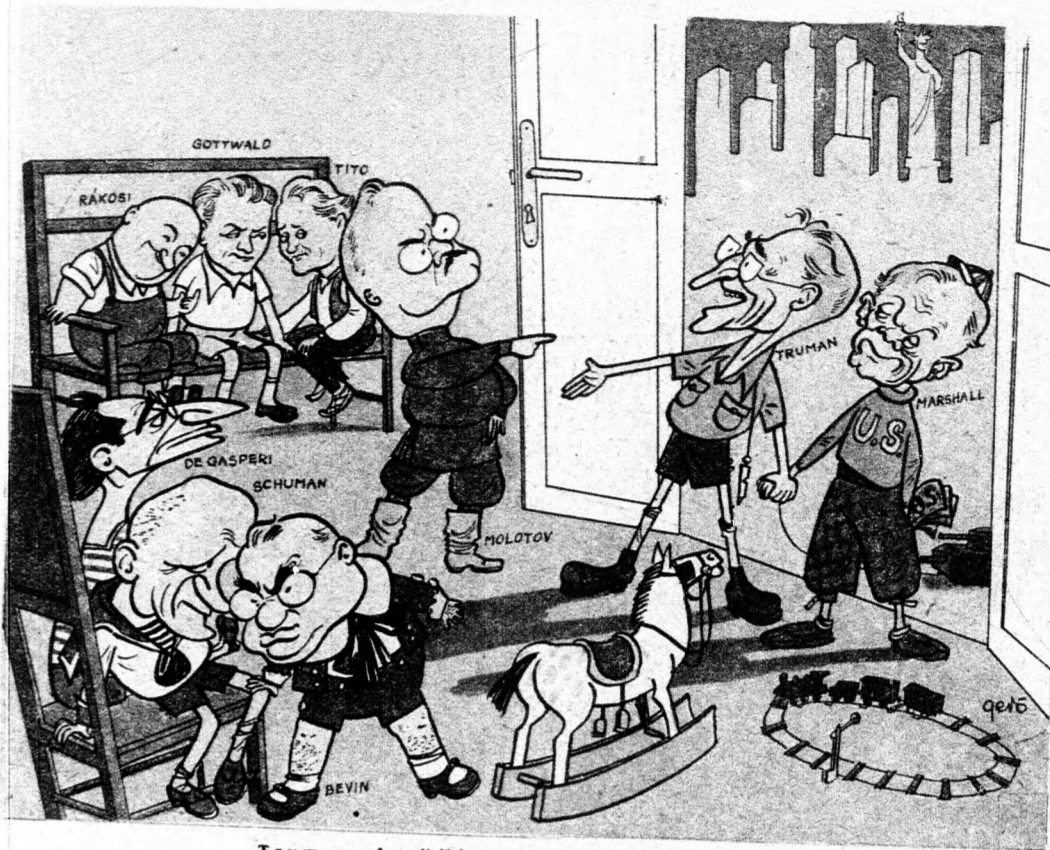

— Hallja? Ez Amerika hangja!
— Látja? Ez a Szovjetunió hangja!

EZ NEM JÁTÉK

Gugyerák és Pemete kártyáznak. Pemete kissé soká fontolgat, mielőtt kijátszana. Gugyerák rászól:
— Gyerünk egy kicsit gyorsabban. Ilyen lassan a totón is elveszthetem a pénzemet.

Pajkos gyerekek

Truman: Amerikából jöttünk, mesterségünk címere: H. U....
Molotov: En kitaláltam. Háborúra Uszitanak.

Tavasz a Kossuth Lajos-téren

Angol hidegvér

— Tudnánk a gyerekek tüzoltók szeretnének lenni, ha felnőnek.
(Punch, London)

Gergely Miklós: Közvéleménykutatás

Bakafántos ember vagyok, ismerhetnek, nem hiszek akárciknek. Ezért saját magatnak se hiszek.
Eppen ezért, (jóllehet nekem az volt a szilárd véleményem, hogy az amerikai film, amit a Pacsuli-moziban látnak, kitérő, mélyértelmű, tanulságos, mulatságos és szórakoztató,) mikor a feleségem a The end feliratnál oldalbalokott, hogy ébredjek fel, elhatároztam, hogy ellenőrzöm a véleményemet és meghallgatom, mit mond a közönség.
A közönség ezeket mondta:
— Ilyen marhaságot még életemben nem láttam, egész előadás alatt zörgetni azt a vacak cukorkancit, egy szót se értettem abból, amit szegény jó Jent beszélt.
— Még mindig röhögök, ha rá gondolok, a nagybátyámnak is volt egy olyan újfajlandi kutyája, mint az öreg spinének a fil-

men, egyszer megharapta a Stanci nénit, be kellett szállítani a Paszterbe.

— Lehetett volna jobb láta is.

— Mondtam, hogy ne jöjjenk ide, ebben a moziban bolhák vannak.

— Na most már látta a filmet Mancika, itt lakom szemben, a harmadik emeleten, lift van.

— Már megint rágyújtasz Lajos, aztán csodálkozol, ha folyton krákolgatsz.

— Az amerikai filmről jut eszembe, a Vili bácsi mult héten írt az amerikai övezetből, remekül élnek, azt írja, küldjünk neki valami enniválót.

— Ne lökdössön!

— En ne lökdössöm? Maga ne lökdössön!

— Láttad azt a hülyét a hetedik sorban, egész idő alatt horkolt.
Miatán a személyeskedést nem bírom, enél a mondatnál abbahagytam a közvéleménykutatást, bár már kezdett tiszta képen lenni a filmről.

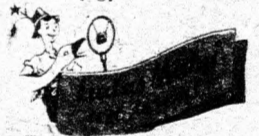
Mindig a másé?

Az a huncut plakétragasztó

A névjegy

Németország amerikai övezetéből hozták ezt a kis történetet. Vasúton utazott az egyik német közigazgatási főtisztviselő, aki már a hitleri időkben is nagylegény volt. Egyik útjáról — mogorva poigár — rágyújtott, s a főtisztviselő figyelmeztette: nemdohányoz szakaszban ülnek. A polgár tovább pöfékelt. A főtisztviselő átnyújtotta névjegyet, de ez se használt, a polgár zsebregyúrta a kártyát és tovább fújta a füstöt. A feldühödött volt náci kiment és beküldte a kalauzt: utasítsa rendre az ipsét. A kalauz pár perc múlva visszatért hozzá és így szólt:
— Nem tehettek ellene semmit. Ez Németország egyik legnagyobb csirkéfogója.
És felmutatta a főtisztviselő névjegyet.

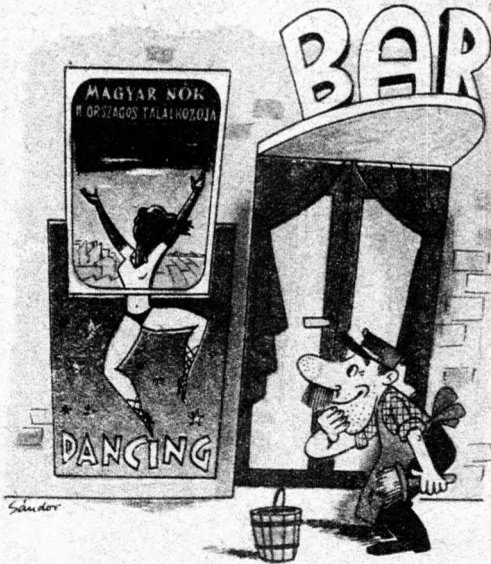

H. J. Szeged. Feltétlenül olvassa el A. Tolsztoj „A sánta herceg” című könyvét, amely most jelent meg az Új Magyar Könyvkiadónál. A cári Oroszország három remek rajzát találja benne!

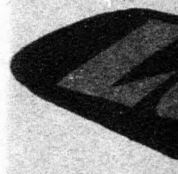
Én is azt mondom,
amit a rádió; csak
Cukrécia
melltartó

Ludas Matyi

Felolós szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felolós kiadó:
ELEK LÁSZLÓ
Szerkesztőség: Honvéd-
utca 10. Tel.: 127-750 és
128-031. Kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 3.
Tel.: 138-150 és 138-382.
Nyomatott:
a Szikra Lapvállalat
offset-környógépein.
Felolós nyomdavezető:
Nedeczky László.

Gézuának nem sürgös
— Ejnye, ejnye Gézuka, itt jüstálkodsz az ágyban, amikor te vasutas akarsz lenni?
— Annyi baj legyen anyuka, legteljebb egy félórával később leszek vasutas...

Rajk Lászlóné (magyar)